BENEDICTUS DE NURSIA. PS. AUGUSTINUS. PS. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. IOHANNES FISCAMNENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. PETRUS DE ROSENHEIM

Melk, Mitte 15. Jh. Seite 177r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41344
Copyright: Melk, Benediktinerstift

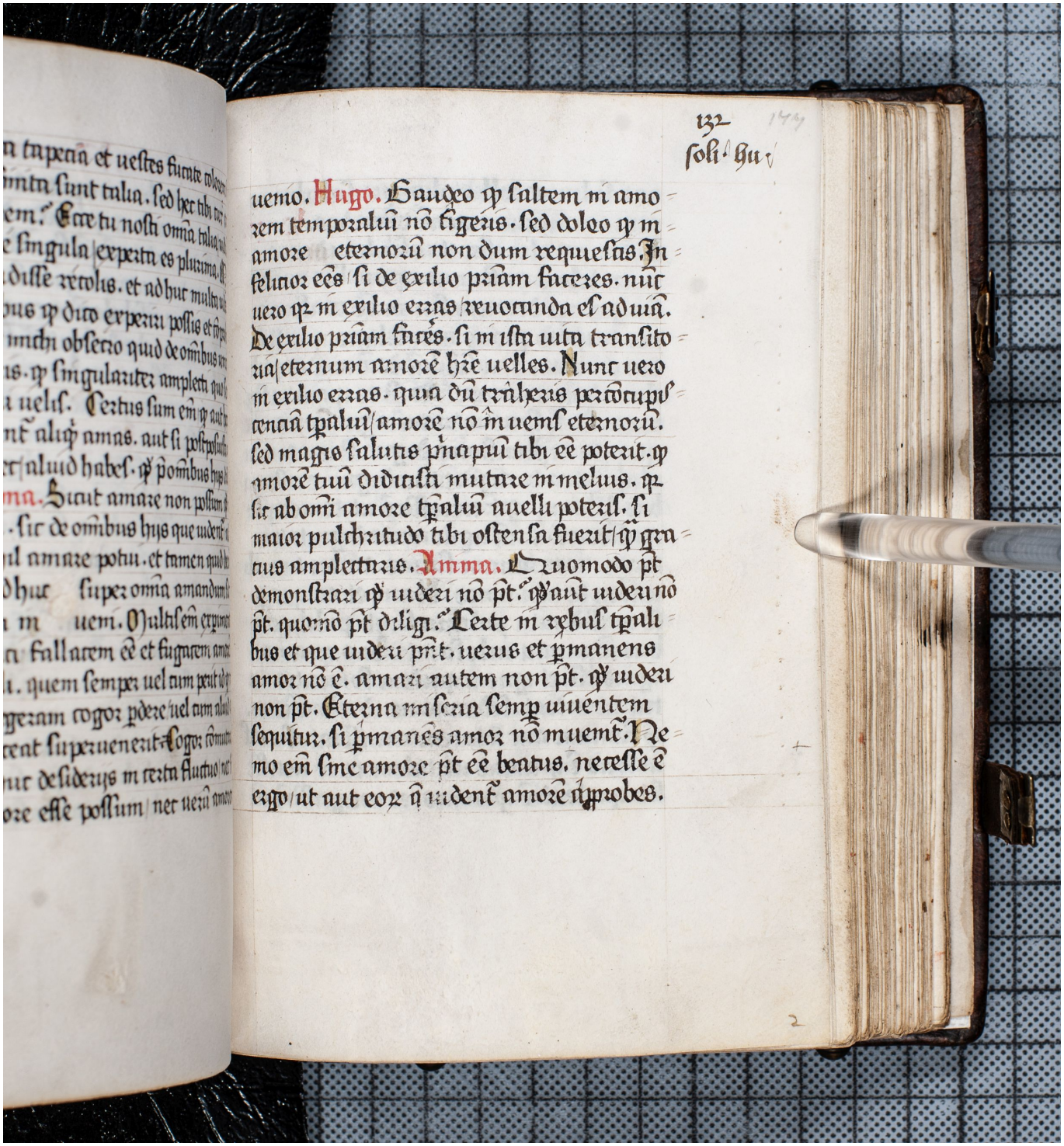

132 149
soli Hu

uemo. Hugo. Gaudeo ꝓ saltem m amo
rem temporalium nõ figeris. sed doleo ꝓ m
amore eternorũ non dum requiesis. In
felicior ees si de exilio priam fueres. nũc
uero ꝓ m exilio erras reuocanda es ad uiã.
De exilio priam fuerẽs. si m ista uita translito
ria eternum amorẽ hrẽ uelles. Nunc uero
m exilio erras. quia dũ trahẽris per cupi
scentiã tpaliũ amorẽ nõ m uemis eternorũ.
sed magis salutis pnapiũ tibi ee potest. ꝓ
amorẽ tuũ didicisti mutare m melius. ꝓ
sic ab omi amore tpaliũ auelli potest. si
maior pulchritudo tibi ostensa fuerit ꝓ gra
tius amplectaris. Amma. Quomodo pt
demonstrari ꝓ uideri nõ pt. ꝓ aut uideri nõ
pt. quomõ pt diligi. Certe m rebus tpali
bus et que uideri pnt. uerus et pmanens
amor nõ e. amari autem non pt. ꝓ uideri
non pt. Eterna m seria semp uiuentem
sequitur. si pmanes amor nõ muemt. Ne
mo em sine amore pt ee beatus. necesse e
ergo ut aut eos q̃ uidem amore ꝓprobes.